

תלמודו בידו

דף נא עמוד ב

א מהי חליצה פסולה, והאם צריכה לחזור על כל האחים ?

ב לרבן גמליאל, עשה מאמר בזו ומאמר בזו, האם מותר לו לייבם את הראשונה ?

ג יבמה שנפלה לפני שני אחים בני תשע שנים, ושניהם באו עליה, מה דינה ומדוע ?

ד אלו תנאים סוברים שמאמר קונה קנין חשוב ?

א חליצה פסולה, זו חליצה במקום שהיבם אינו רשאי לייבם, כגון יבמה שקיבלה גט. לסובר יש זיקה: לרב, כל האחים צריכים לחלוץ לה כדי להתירה לשוק. לסובר אין זיקה: נפטרת בחליצת אחד מהם.

ב מעיקר הדין היה מותר לו לייבם את הראשונה, כי המאמר שנעשה בשניה אין לו תוקף. אלא שגזרו חכמים שאסור לייבמה, שמא יבא לייבם את השניה. ונותן גט לראשונה וחולץ לה, ואסור בקרובותיה [אבל מותר בקרובות השניה].

ג חכמים: ביאת אח השני פוסלת את היבמה על אח הראשון לכשיגדל. שביאת קטן אינה קונה קנין גמור אלא היא כמאמר, ויש מאמר אחר מאמר. ר' שמעון: קנאה הראשון, שמאמר הראשון קונה כפי מלוא כח הקניה של המאמר. ואין ביאת השני אוסרתה, שאין האשה נאסרת אלא על עסקי קינוי וסתירה.

ד רבן גמליאל: אין מאמר אחר מאמר, כי מאמר הראשון קונה כפי מלוא כח הקנייה שלו. בית שמאי: שני אחים נשואים לשתי אחיות, ומת אח אחד ועשה בה אח שלישי מאמר. כונסה אף אם מת אח השני, כי אשתו אינה זקוקה לו משום אחות אשה. **בן עזאי**: אין מאמר אחר מאמר ביבם אחד ושתי יבמות [אך יש בשני יבמים ויבמה אחת]. ר' נחמיה: ביאה פסולה [ביאה שאחר גט] נחשבת רק כמאמר [ומלכד הגט צריכה חליצה]. וסובר שמאמר אחר ביאה פסולה אינו כלום, כי אין מאמר אחר מאמר.